

3. Nämda ramavtal ska tolkas så att de åtgärder som föreskrivs i nationell lagstiftning, som den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, för att beivra missbruk av avtal om visstidsanställning eller tidsbegränsade anställningsförhållanden inte får vara mindre förmånliga än dem som reglerar liknande interna situationer eller göra det praktiskt omöjligt eller överdrivet svårt att göra gällande de rättigheter som unionens rättsordning ger. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att bedöma i vilken utsträckning bestämmelserna i nationell rätt för att beivra missbruk från myndighetens sida av på varandra följande avtal om visstidsanställning är förenliga med dessa principer.

(¹) EUT C 63, 13.03.2010.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 16 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Krajský súd v Prešove — Republiken Slovakien) — Pohotovosť s.r.o. mot Iveta Korčakovská

(Mål C-76/10) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Direktiv 93/13/EEG — Oskäliga villkor — Direktiv 2008/48/EG — Direktiv 87/102 — Konsumentkreditavtal — Effektiv ränta — Skiljeförfarande — Skiljedom — Den nationella domstolens behörighet att ex officio pröva huruvida vissa villkor är oskäliga)

(2011/C 30/18)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Krajský súd v Prešove

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Pohotovosť s.r.o.

Svarande: Iveta Korčakovská

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Krajský súd v Prešove — Tolkning av rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12 s. 169) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, s. 66) — Konsumentkreditavtal med villkor om ockerränta och skiljeförfarande i händelse av tvist — Den nationella domstolens behörighet att i ett verkställighetsförfarande avseende en slutlig skiljedom bedöma huruvida dessa villkor är oskäliga.

Avgörande

1. Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas så att den nationella domstol som ska pröva en ansökan om verkställighet av en skiljedom avkunnad i konsumentens uttalande och som har vunnit rättskraft är skyldig, när den har kännedom om de uppgifter avseende de rättsliga och faktiska förhållandena som därvid krävs, att ex officio pröva huruvida en påföljd som föreskrivs i det kreditavtal som kreditgivaren har ingått med konsumenten är oskälig, om denna påföljd har tillämpats i nämnda skiljedom såvitt denna domstol enligt nationell processrätt kan göra en sådan prövning i liknande förfaranden som grundar sig på nationell rätt.
2. Det ankommer på den nationella domstolen att fastställa om ett sådant villkor i ett kreditavtal som det som är aktuellt i tvisten vid denna domstol, i vilket det enligt den nationella domstolen föreskrivs att konsumenten ska utge en ersättning med ett oproportionerligt högt belopp, mot bakgrund av samtliga omständigheter kring avtalets ingående ska betraktas som oskäligt i den mening som avses i artiklarna 3 och 4 i direktiv 93/13. Det ankommer vid ett jakande svar följaktligen på nämnda domstol att vidta alla nödvändiga åtgärder enligt nationell rätt för att säkerställa att detta avtalsvillkor inte är bindande för konsumenten.
3. I en situation som den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, kan den omständigheten att den effektiva räntan inte har angetts i ett konsumentkreditavtal, och då en sådan uppgift om den effektiva räntan utgör en nödvändig uppgift enligt rådets direktiv 87/102/EEG av den 22 december 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/7/EG av den 16 februari 1998, utgöra en avgörande omständighet vid en nationell domstols prövning av huruvida ett villkor i ett konsumentkreditavtal i vilket kreditkostnaden inte anges är klart och begripligt formulerat i den mening som avses i artikel 4 i direktiv 93/13. I en sådan situation ankommer det på den nationella domstolen att mot bakgrund av samtliga omständigheter kring det aktuella avtalets ingående pröva huruvida den omständigheten att den effektiva räntan inte har angetts i ett avtalsvillkor som avser den totala kreditkostnaden ska medföra att detta villkor ska betraktas som oskäligt i den mening som avses i artiklarna 3 och 4 i direktiv 93/13. Oberoende av möjligheten att pröva det aktuella avtalet enligt direktiv 93/13 ska emellertid direktiv 87/102 tolkas så att de nationella domstolarna ges behörighet att ex officio tillämpa de bestämmelser genom vilka artikel 4 i direktivet har införlivats med nationell rätt och i vilka bestämmelser det föreskrivs att ett konsumentkreditavtal som inte innehåller uppgift om den effektiva räntan medför att krediten ska anses ha getts ränte- och avgiftsfritt.

(¹) EUT C 134, 22.5.2010.